

Ali Boga Stvarnika res ni treba? Olikanim slovenskim krogom, posebno onim v Ljubljani. Anton Bonaventura, škof. V Ljubljani. 1905. Samozaložba. Katol. tiskarna. 160. Str. 62. Cena 20 v. — Jako času primerna, lična knjižica! Prevz. gospod pisatelj govori o prasnovi, o začetku življenja in o evolucijski teoriji. Njegov namen je pokazati, da istinite pridobitve moderne znanosti ne nasprotujejo katoliškemu nauku o Bogu Stvarniku. Ozira se na najnovejše znanstvene preiskave. Knjižica je pisana jako jasno in poljudno, in bo izobražencem

svojo smrtjo; saj je bil tedaj že ves onemogel in duševno potr. — Kar imata obe žaloigri, slovenska in hrvaška, skupnega, je le zunanje; v notranjosti se pa ločita kakor noč in dan. Skupne osebe so: Veronika, Friderik, Herman, desiniški graščak Radoj in vitez Soteščan. Ali kakšne so te osebe? Ena večjih napak v tem Jurčičevem delu je ravno disharmonija značajev glavnih oseb. Veronika, samoljubna in preračunljiva hči siromašnega hrvaškega plemiča, si zaželi med svet, „da bi spoznala še kakšnega drugega človeka razen očeta, tete,

Ogrski politik Wekerle.

Delavski voditelj Gapon.

služila kot dober kašipot v teh sedaj jako perečih vprašanjih. Izšla je takoj že v drugem natisku. Tolle, lege!

J. E. Tomić: **Veronika Desinička**. Historijska tragedija u četiri čina. U Zagrebu. Izdala „Matica Hrvatska“. 1904. — Slovence mora prav posebno zanimati, da je „Matica Hrvatska“ kot knjižni dar za l. 1904. svojim udom poklonila „Veroniko Desiničko“ — ker imamo tudi mi svojo. Žal, da naša za hrvaško daleč zaostaja in je sploh eno najslabših Jurčičevih del, česar mi pa seveda ne more nihče šteti v zlo, ker jo je pisal zadnje tedne pred

hlapca Gregorja in dolgočasnih kmetov“; zaželi si bogastva, slave, lepih oblek; hrepeneče pričakuje „lepega, bogatega, veselega, veljavnega“ ženina; gleda se v zrcalu in samoljubno pripomni: „Grda res nisem!“ Ko pride na Desinice oženjeni Friderik, celjski grof, je Veronika takoj pripravljena iti za njim; neuljudno zavrne bratranca Jankota, ki ji brani. Kot plemkinja na dvoru grofice Elizabete ljubi njenega moža, prizna mu to ljubezen in je pripravljena, da gre na osamljen Friderikov grad in tam čaka Elizabetine smrti in vzprejema v prepovedane obiske nje soproga. Spomin na rajno mater jo sicer za trenotek zbega, toda, ko vidi